

Sygn. akt I PZ 35/10

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Hajn (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gersdorf

SSA Krzysztof Staryk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. T.

przeciwko P.-P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w upadłości
w postępowaniu ze skargi o wznowienie postępowania w sprawie sygn. IV P .../09
o wynagrodzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 stycznia 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.

z dnia 2 czerwca 2010 r.,

I. oddala zażalenie;

**II. zasądza od P.-P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w upadłości na rzecz J. T. kwotę 1.350 zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy – Sąd Pracy postanowieniem z dnia 30 listopada 2009 r.,
wydanym po przeprowadzeniu rozprawy, odrzucił skargę P. – P. Spółki z o.o. w

upadłości o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa J. T. przeciwko P. – P. Spółce z o.o., zakończonego prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego z dnia 3 stycznia 2006 r. W nakazie tym zasądzone od pozwanej spółki na rzecz powoda J. T. kwotę 54.315,15 zł tytułem wynagrodzenia za pracę.

Odpis tego postanowienia z uzasadnieniem doręczony został syndykowi P. – P. Spółki z o.o. w upadłości, na jego wniosek, w dniu 8 stycznia 2010 r.

W dniu 20 stycznia 2010 r. od powyższego postanowienia strona pozwana P. – P. Spółka z o.o. w upadłości, reprezentowana przez syndyka, wniosła apelację.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 2 czerwca 2010 r. odrzucił zażalenie oraz zasądził od P. – P. Spółki z o.o. w upadłości na rzecz J. T. kwotę 675 zł złotych - tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

W ocenie Sądu Okręgowego spółka z o.o. w upadłości nie zaskarżyła postanowienia Sądu I instancji w terminie określonym w art. 394 § 2 k.p.c., gdyż tygodniowy termin do jego zaskarżenia upłynął w dniu 15 stycznia 2010 r., a zażalenie, błędnie nazwane apelacją, wniesione zostało dopiero w dniu 20 stycznia 2010 r., a zatem z przekroczeniem terminu. Sąd Okręgowy uznał, że wniesienie apelacji od orzeczenia będącego postanowieniem w terminie przewidzianym dla tego środka odwoławczego nie oznacza, że strona zachowała termin do wniesienia właściwego od takiego orzeczenia środka zaskarżenia, jakim jest zażalenie. O dochowaniu terminu można byłoby mówić tylko w wypadku błędnego wydania przez sąd wyroku zamiast postanowienia. Sytuacja taka jednakże w sprawie niniejszej nie miała miejsca. Sąd Rejonowy prawidłowo odrzucił skargę o wznowienie postępowania postanowieniem. Niewłaściwe natomiast pouczenie przy doręczeniu odpisu postanowienia wraz z uzasadnieniem o rodzaju przysługującego od niego środka zaskarżenia pozwala co najwyżej na wystąpienie z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał, że zażalenie P. – P. Spółki z o.o. w upadłości zostało wniesione z przekroczeniem terminu, dlatego na podstawie z art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., zażalenie to odrzucił.

Od postanowienia tego w dniu 23 czerwca 2010 r. zażalenie skierowane do Sądu Najwyższego wniósł pełnomocnik P. – P. Spółki z o.o., domagając się o uchylenia tego postanowienia i zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. Wniósł też o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 30.11.2009 r., doręczone pozwanemu w dniu 8.01.2010 r.

Postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2010 r. Sąd Okręgowy przywrócił pozwanej spółce termin do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 30 listopada 2009 r. 9 o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania, a następnie przedstawił Sądowi Najwyższemu zażalenie.

J. T., reprezentowany przez pełnomocnika, wniósł o oddalenie zażalenia oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 394 § 2 k.p.c. termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie - od ogłoszenia postanowienia.

W zażaleniu pozwana spółka nie kwestionuje, że wniosła zażalenie po terminie. Z tego względu należało uznać, że Sąd Okręgowy dokonał właściwej subsumpcji w/w normy prawnej do stanu faktycznego sprawy, co uzasadniało zastosowanie art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 394 § 3 k.p.c. zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisany dla pisma procesowego oraz zawierać wnioski o jego uchylenie, jak również zwięzłe uzasadnienie zażalenia ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów.

Zażalenie pozwanej spółki, wniesione do Sądu Najwyższego, nie spełnia tych wymagań, gdyż nie zawiera ono uzasadnienia dotyczącego odrzucenia zażalenia.

Słusznie wskazuje powód w odpowiedzi na zażalenie, że treść zażalenia z dnia 23 czerwca 2010 roku łączy w sobie zażalenie pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 2 czerwca 2010 roku, odrzucającego zażalenie pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 30 listopada 2009 roku, oraz wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 30 listopada 2009 roku. Uzasadnienie zażalenia pozwanego z dnia 23 czerwca 2010 roku zawiera zaś wyłącznie uzasadnienie wniosku o przywrócenie terminu, tj. zawiera uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających wniosek o przywrócenie terminu (niewłaściwe pouczenie Sądu Rejonowego o środku zaskarżenia i terminie do jego wniesienia), przedstawia próbę wykazania braku winy pozwanego w uchybieniu terminu oraz wykazanie momentu, w którym ustała przyczyna uchybienia terminowi do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 30 listopada 2009 roku.

W ocenie Sądu Najwyższego wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej oraz środek odwoławczy (zażalenie) na odrzucenie pisma procesowego z powodu uchybienia terminu dokonania czynności - wyłączają się wzajemnie. Jeżeli bowiem strona twierdzi, że dokonała czynności w terminie, a sąd błędnie uznał, iż uchybiła terminowi, to powinna wnieść zażalenie. Wniosek o przywrócenie uchybionego terminu jest natomiast aktualny wtedy, gdy strona nie neguje uchybienia terminowi i wskazuje przyczyny usprawiedliwiające to uchybienie (podobnie - postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2002 r. I CZ 120/02 - *LEX nr 74409*).

W konsekwencji, gdy w niniejszej sprawie powód złożył zarówno zażalenie, jak i wniosek o przywrócenie terminu, to sądy muszą rozpoznać - i to niezależnie - zażalenie i wniosek o przywrócenie terminu. Wskazane wyżej motywy złożenia zażalenia nie tylko uzasadniają, lecz wręcz nakazują, aby zażalenie rozpoznać w pierwszej kolejności (postanowienie Sądu Najwyższego z 5.03.1999 r., I CKN 1118/98 - *LEX nr 521895*).

W niniejszej sprawie stało się jednak inaczej. Na skutek wniosku pozwanego zawartego w zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 2 czerwca 2010 roku Sąd Okręgowy w K. Wydział VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2010 roku postanowił przywrócić pozwanemu

termin do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w K. Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 30 listopada 2010 roku.

Postanowienie to wydane zostało na skutek wniosku wniesionego z naruszeniem właściwości określonej w art. 169 § 1 k.p.c. tj. wniosku złożonego nie do sądu, w którym czynność miała być dokonana (do sądu rejonowego - sądu I instancji), a bezpośrednio do sądu II instancji, w sytuacji niedokonania przez stronę wraz z wnioskiem czynności procesowej, której terminowi uchybiła (brak złożonego przez stronę zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w K. Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 30 listopada 2010 roku, co stanowiło – uzupełniony później - brak formalny wniosku o przywrócenie terminu) i wydane zostało w składzie trzech sędziów zawodowych, podczas gdy wniosek winien rozpatrzeć sąd w składzie jednego sędziego, jednakże postanowienie to nie podlega na tym etapie zaskarżeniu zażaleniem. Zawarte w zażaleniu pozwanego roszczenie o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia zostało uwzględnione przez Sąd w całości i zażalenie zostanie poddane merytorycznej ocenie przez Sąd Okręgowy w K.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Najwyższy uznał, że zażalenie strony pozwanej wniesione do tego Sądu nie zawiera argumentów, pozwalających na jego uwzględnienie. Postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 2 czerwca 2010 roku jest prawidłowe. Środek odwoławczy bowiem od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 30 listopada 2010 roku wniesiony został przez pozwanego z uchybieniem terminu.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, a zwłaszcza skuteczne złożenie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia, nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394 § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego, na które składają się koszty zastępstwa procesowego, Sąd orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c. związku z art. 108 § 1 zdanie 1 k.p.c., a ich wysokość ustalił stosownie do § 6 w związku z § 11 ust. 1 pkt 2 i § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego

ustanowionego w urzędzie (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.) – zasądzać od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1350 zł.